

Nr 394.

Av herr **Lundgren**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1951/52 m. m.*

I äskanden för budgetåret 1951/52 har försvarets sjukvårdsstyrelse föreslagit en utbyggnad av hälsovårdsinspektionen vid försvaret. Till stöd här för har styrelsen anfört bl. a. följande:

»De vid I.—VI. militärområdena nu anställda desinfektörerna (Ce 17) ha främst till uppgift att utrota råttor, ohyra och förrådsskadeinsekter samt företaga smittreningar. De skola dessutom lämna råd och anvisningar angående renhållning, råttsäkring, livsmedels- och furageförvaring o. s. v. Vidare skola desinfektörerna, som numera samtliga ha därför erforderlig kompetens, jämväl anlitas för tillsyn över den allmänna hälsovården i övrigt inom försvaret, i den mån deras tjänsteuppdrag så medger. Erfarenheten har emellertid visat, att deras ordinarie verksamhet är av sådan omfattning, att mycket ringa tid återstår för tillsyn över den allmänna hälsovården i övrigt. Framför allt gäller detta förhållandena i I., III. och IV. militärområdena, där enbart Syd-, Väst- och Ostkustens marindistrikt fordra en man vardera för dylika arbetsuppgifter. Starka skäl föreligga sålunda för att utbygga militärområdesstabernas och marindistriktens organ för hälsovård — icke minst med tanke på de allvarliga verkningar på den allmänna levnadsstandarden och hygien som nya stridsmedel, exempelvis de bakteriologiska, kunna beräknas få i ett kommande krig. Sjukvårdsstyrelsen inskränker sig emellertid tills vidare till att föreslå, att en extra ordinarie hälsovårdsinspektör i Ce 20 anställs vid vart och ett av I., III. och IV. militärområdena samt vid vardera Ostkustens och Sydkustens marindistrikt.»

Departementschefen har förklarat, att han icke ansett sig kunna biträda sjukvårdsstyrelsens förslag utan att dock närmare motivera denna inställning.

Desinfektörer hava varit anställda såsom extra tjänstemän (Ce 17) sedan kriget och de hava gjort betydande insatser för hygien vid förbanden. Det är dock naturligt att de, med nuvarande anställningsform, sökt över till civila befattningar varigenom försvarsväsendet går miste om för hälsovården betydelsefulla specialutbildade befattningshavare. Genom deras arbete sparas avsevärda belopp bl. a. därigenom att förekommande desinfektioner verkställas genom dessa tjänstemän i stället för, såsom förut varit fallet, genom anlitan av privata firmor.

För att kunna bibehålla den nuvarande organisationen är det av vikt att åtminstone några av dessa befattningshavare erhålla extra ordinarie anställning såsom hälsovårdsinspektörer med placering i Ce 20. I likhet med försvarets sjukvårdsstyrelse anser jag därför, att en extra ordinarie hälsovårdsinspektör bör anställas vid vart och ett av I., III. och IV. militär-områdena.

På grund av det sålunda anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att inrätta tre hälsovårdsinspektörsbefattningar i Ce 20 med placering vid I., III. och IV. militärområdesstaberna.

Stockholm den 10 april 1951.

P. G. Lundgren.
